

[Bomholt.]

domsskolen, skulde de helst have gjort de første Erfaringer i Arbejdslivet, saa der er Udgangspunkter for videregaaende Tilegnelse. Maaske vi kunde enes om et Kompromis og lade Skolen gælde de 15—18-aarige.

De private Skoler har faaet en mere fremskudt Plads. Det hedder i § 7, Stk. 1, at Ungdomsskolenevnet fastsætter Ungdomsskolens Timeplan og fører Tilsyn med Undervisningen. Jeg gaar ud fra, at Ordet „Ungdomsskolens“ kan erstattes med „Ungdomsskolernes“, saa at der ikke er Tvivl om, at der ogsaa tænkes paa de private Skoler. Een Ting er, at den private Skole faar Lejlighed til at udfolde et Initiativ paa dette Omraade; det finder jeg helt naturligt. En anden Ting er, at der lovgives om de private Skoler i selve Ungdomsskoleloven. Og en tredje Ting er, at de private Skoler i økonomisk Henseende ligestilles med de offentlige Skoler. Det er lidt uklart, om Kommunalbestyrelsen overhovedet faar Lejlighed til at udtale sig, naar en privat Skole søger Godkendelse, og dog skal Kommunen stille Lokaler med Lys, Varme og Rengøring til Disposition og betale et betydeligt Beløb til Læreren, saa at den Skole, der kaldes privat, reelt er en kommunal Skole med Stats-tilskud. Vi maa vist se lidt nærmere paa dette Forhold i Udvalget.

Det glæder mig, at Ministeren har stillet Dagskolen i Spidsen og givet den et økonomisk Plus fremfor Aftenskolen. En Dagskole vil være noget særligt og betydningsfuldt i de unges Tilværelse i Modsætning til Undervisning i Aftentimerne efter en fortravlet Dag, og fra den landbrugsfaglige Skole ved vi jo, at Undervisningen meget vel kan henlægges til Dagtimerne.

Vi foreslog for den 2-aarige Ungdomsskole en Undervisningstid paa 180—360 Timer. Dersom der nu bliver Tale om en 4-aarig eller en 3-aarig Skole, vilde det være rimeligt at udvide Timetallet, saa at Timerne kunde fordeles paa mere end 2 Aar. Hvad angaar Husholdningsundervisningen, maa vi vist have en klarere Timeangivelse.

Hvad angaar Undervisningens Indhold — det er § 3 —, er det ikke Livet om at gøre at finde en Formulering, der er uangribelig korrekt. Hovedsagen er, at vi ved, hvad vi vil med Skolen. I Stedet for Udtrykket „praktisk betonet Undervisning“ vilde jeg foretrække Udtrykket „faglig betonet Undervisning“ —, et Udtryk, der for Resten findes i Betænkningens Side 7 og i Mini-

sterens Fremsættelsestale. Maaske man kunde forene begge Ord og sige „praktisk og faglig betonet Undervisning“.

Nævnenes Sammensætning er ikke fuldt tilfredsstillende. Der skal f. Eks. vælges 2 Medlemmer af henholdsvis Arbejdernes Fællesorganisation og den stedlige Aflægger af Dansk Arbejdsgiverforening. Det kan ske, at Fællesorganisationen vælger en faguddannet Haandværker, og at Arbejdsgiverne vælger en Mand, som ikke beskæftiger ufaglærte. I saa Fald har de Parter, der er mest interesserede i Skolen, overhovedet ingen Repræsentant. Jeg kan ikke se, at Valget af de 2 Medlemmer af Kommunens Fælleslærerraad er en væsentlig Forbedring. Jeg skal være den første til at anerkende det store og samfundsvigtige Arbejde, som danske Lærere har udført gennem Aarene i Ungdomsklasser af forskellig Art og ogsaa i de nuværende Forsøgsklasser i Ungdomsskolen. Det er et Arbejde, som fortjener den største Paaskønnelse. Men jeg føler mig ikke overtydet om, at de har deres Plads i Styrelsen for denne særlige Skoleform.

Der vil ogsaa i den her foreslaede Skole blive Brug for Folkeskolelærere, selv om mange af dem maa gennemgaa et Kursus som omtalt i § 15. Dette Kursus kan oprettes paa Statens Lærerhøjskole eller „andre Steder“, formentlig paa Teknologisk Institut. Det er imidlertid mit Haab, at der maa blive Brug for Ingeniører, Teknikere, Entreprenører o. s. v., Mænd med faglig Indsigt og pædagogisk Sans, og at ogsaa kundskabsrige Arbejdsmænd maa komme i Betragtning. En Skoles Lærerstab kan meget vel komme til i fremtrædende Grad at bestaa af ikke-seminarieuddannede Lærere, og vil det saa ikke virke lidt kunstigt med de omtalte Lærerrepræsentanter i Styrelsen? Jeg vil sætte Pris paa en Drøftelse i Udvalget af hele Repræsentationsspørgsmaalet.

Saa er der Udgifterne. Der er sket Reduktioner i Forhold til Betækningsforslaget, og en ikke ringe Del af Udgifterne til Lærerpersonalet er skubbet fra Staten over paa Kommunerne. Jeg er bange for, at vore Kommuner, naar Krigen er forbi, vil blive saa haardt belastede, at Ungdomsskolen kommer i Klemme. Hvis jeg skulde følge mit eget Hoved, vilde jeg ønske, at de Arbejdsgivere, der beskæftiger ufaglærte unge, kunde betale f. Eks. Halvdelen af det lokale Tilskud til Læreren. Det vilde ikke være uoverkommeligt, og det vilde være rimeligt, set i Sammenhæng med hidtidig Lovgivning. Hvis de ufaglærte unge, der i Henhold til Lærlingeloven har Arbejdskontrakt, ønsker at frekventere Tek-